

19-06-2021

† Ψυχосάββατον.

Πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος

κεκοιμημένων ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἰούδα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, ψάλλομεν εἰς

ᾠχον πλ. δ' τό, Ἀλληλούϊα ἐκ γ'

ᾠχος πλ. δ'

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλλη-
λούϊα.(δὲς)

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω,
καὶ προσελάβου Κύριε.

Ἀλληλούϊα, γ'

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν
εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Ἀλληλούϊα, γ'

Ἀπολυτίκιον

ᾠχος πλ. δ'

Ὁ βάθει σοφίας φιλανθρώπως
πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον
πᾶσιν ἀπονέμων, μόνε Δημιουργέ,
ἀνάπαυσον Κύριε τὰς ψυχὰς τῶν
δούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα
ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστη
καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα...

Ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθε-
ντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστη καὶ Θεῷ
ἡμῶν.

ᾠχος πλ. δ'

Καὶ νῦν...

Ὁ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα ἔχομεν,
καὶ πρέσβην εὐπρόσδεκτον, πρὸς,
ὄν ἔτεκες Θεόν, Θεοτόκε
ἀνύμφευτε, τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία.

Εἰς τὴν α' Σπυχολογία

Καθίσματα Μαρτυρικὰ

ᾠχος πλ. β' Ἀγγελικαὶ δυνάμεις

Ἀθλητικαὶ ἐνστάσεις ἐπὶ τῷ
σκάμματι, τυραννικαὶ αἰκίσεις ἐπὶ
τοὺς Μάρτυρας· καὶ ἴσταντο χοροὶ
τῶν Ἀσωμάτων, βραβεῖα κατέχο-
ντες τῆς νίκης· ἐξέστησαν
τυράννους καὶ βασιλεῖς οἱ σοφοί,
καθεῖλον τὸν Βελίαρ ὁμολογία
Χριστοῦ. Ὁ ἐνισχύσας αὐτοὺς
Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς
Ἁγίοις αὐτοῦ.

Ἀθλητικὸν ἀγῶνα ὑπομείναντες
οἱ Ἅγιοι, καὶ βραβεῖα τῆς νίκης
παρὰ σοῦ κομισάμενοι, κατήργη-
σαν τὰς ἐπινοίας τῶν παρανόμων,
ἐδέξαντο στεφάνους τῆς ἀφθαρ-
σίας· δι' αὐτῶν ὁ Θεὸς σῶσον τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ
αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Τῶν Ἁγίων σου ἡ μνήμη Κύριε,
ἀνεδείχθη ὡς Παράδεισος ὁ ἐν
Ἐδέμ· ἐν αὐτῇ γὰρ ἀγάλλεται
πᾶσα ἡ κτίσις, καὶ παράσχου ἡμῖν,
τῇ αὐτῶν παρακλήσει, εἰρήνην καὶ
τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Νεκρώσιμον

Ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν,
καὶ ἐν χώρα τῶν ζώντων, οὓς προ-
σελάβου Ἰησοῦ, εὐσεβῶς κοιμη-
θέντας κατάταξον, ὡς εὐδιάλλα-
κτος Θεός, καὶ ἔμπλησον τοῦ ἀνε-
σπέρου σου φωτός, καὶ τῆς ἐπου-
ρανίου σου χαρᾶς ἀξίωσον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὁ τὴν εὐλογημένην καλέσας
σου Μητέρα, ἦλθες ἐπὶ τὸ πάθος
ἐκουσία βουλή, λάμψας ἐν τῷ
Σταυρῷ ἀναζητῆσαι θέλων τὸν

Ἀδάμ, λέγων τοῖς Ἀγγέλοις· Συγ-
χάρητέ μοι, ὅτι εὐρέθη ἡ ἀπο-
λομένη δραχμή, ὃ πάντα σαφῶς
οἰκονομήσας Θεός, δόξα σοι.

ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

ῥΗχος πλ. α'

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με
τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἁγίων ὁ χορός, εὔρε πηγὴν
τῆς ζωῆς καὶ θύραν Παραδείσου,
εὔρω κάγω, τὴν ὁδὸν διὰ τῆς μετα-
νοίας. τὸ ἀπολωλὸς πρόβατον ἐγὼ
εἰμι· ἀνακάλεσαί με, Σωτήρ, καὶ
σῶσόν με.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με
τὰ δικαιώματά σου.

Οὶ τὸν ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ κηρύξα-
ντες, καὶ σφαιγιασθέντες ὥσπερ
ἄρνες, καὶ πρὸς ζωὴν, τὴν ἀγήρω
ἅγιοι, καὶ αἰδίου μετατεθέντες,
τοῦτον ἐκτενῶς, μάρτυρες, αἰτήσα-
σθε, ὀφλημάτων λύσιν ἡμῖν δωρή-
σασθαι.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με
τὰ δικαιώματά σου.

Οὶ τὴν ὁδὸν τὴν στενὴν βαδίσα-
ντες, τεθλιμμένην πάντες οἱ ἐν βίῳ
οἱ τὸν σταυρὸν, ὡς ζυγὸν ἀράμενοι,
καὶ ἐμοὶ ἀκολουθήσαντες ἐν πί-
στει, δεῦτε ἀπολαύετε, ἃ ἠτοίμασα
ὑμῖν βραβεῖα, καὶ στέφη τὰ οὐρά-
νια.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με
τὰ δικαιώματά σου.

Ο πάλαι μὲν, ἐκ μὴ ὄντων
πλάσας με, καὶ εἰκόνι σου θεία
τιμήσας, παραβάσει ἐντολῆς δὲ
πάλιν με ἐπιστρέψας εἰς γῆν ἐξ ἧς
ἐλήφθην, εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν

ἐπανάγαγε, τὸ ἀρχαῖον κάλλος
ἀναμορφώσασθαι.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με
τὰ δικαιώματά σου.

Εἰκὼν εἰμι, τῆς ἀρρήτου δόξης
σου, εἰ καὶ στίγματα φέρω πται-
σμάτων, οἰκτείρησον τὸ σὸν
πλάσμα, Δέσποτα, καὶ καθάρισον
σῆ εὐσπαγχνία, καὶ τὴν ποθεινὴν
πατρίδα παράσχου μοι, Παρα-
δείσου πάλιν ποιῶν πολίτην με.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με
τὰ δικαιώματά σου.

Ἀνάπαυσον, ὁ Θεὸς τοὺς
δούλους σου, καὶ κατάταξον
αὐτοὺς ἐν Παραδείσῳ, ὅπου χοροὶ
τῶν Ἁγίων, Κύριε, καὶ οἱ δίκαιοι
ἐκλάμψουσιν ὡς φωστῆρες, τοὺς
κεκοιμημένους δούλους σου
ἀνάπαυσον, παρορῶν αὐτῶν
πάντα τὰ ἐγκλήματα.

Δόξα... Τριαδικὸν

Τὸ τριλαμπές τῆς μιᾶς Θεότη-
τος, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν βοῶντες·
Ἅγιος εἶ, ὁ Πατὴρ ὁ ἄναρχος, ὁ
συνάναρχος Υἱὸς καὶ θεῖον
Πνεῦμα· φώτισον ἡμᾶς πίστει σοι
λατρεύοντας, καὶ τοῦ αἰωνίου
πυρὸς ἐξάρπασον.

Καὶ νῦν...

Χαῖρε σεμνή, ἡ Θεὸν σαρκὶ τε-
κοῦσα, εἰς πάντων σωτηρίαν, δι' ἧς
γένος τῶν ἀνθρώπων εὔρατο τὴν
σωτηρίαν, διὰ σοῦ εὔροιμεν
Παράδεισον, Θεοτόκε, ἀγνή εὐλο-
γημένη.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλλη-
λούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (3)

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ.

Νεκρώσιμον Κάθισμα. Ἦχος πλ. α΄

Ἄνάπαυσον Σωτῆρ ἡμῶν, μετὰ Δικαίων τοὺς δούλους σου, καὶ τούτους κατασκήνωσον ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, καθὼς γέγραπται, παρορῶν ὡς ἀγαθὸς τὰ πλημμελήματα αὐτῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει, φιλάνθρωπε.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ Χριστέ ὁ Θεός, Υἱὸς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν' Ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντὸς.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἄπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἄπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον' καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἄγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Ἦδὴ ἀ΄ Ἦχος πλ. β΄

Ὁ Εἰρμὸς.

Ως ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἀβύσσῳ ἴχνησι, τὸν διώκτην Φαραῶ, καθορῶν πο- ντούμενον, Θεῶ, ἐπινίκιον ὠδὴν, ἐβόα, ἄσωμεν. (Δίς)

Σπῆχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Ψυχῶν πασῶν ὁ Δεσπότης καὶ ποιητής, καὶ κριτής καὶ Κύριος, οὐ̄περ πάντων τῶν ἐν γῆ, ἐν χειρὶ τὰ πέρατα, αὐτός, οὓς μετέστησας πιστοὺς ἐν σοὶ ἀνάπαυσον.

Σπῆχ. Ἄϊ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγα-θοῖς ἀλισησονται.

Υπὲρ παντὸς κοιμηθέντων γένους βροτῶν, ἡλικίας Δέσποτα, ἀξιώματος ὁμοῦ, καὶ μεγέθους, ἅπαντες θερμῶς, δυσωποῦμεν, ὅπως σώσης οὓς μετέστησας.

Δόξα...

Χειρὶ ἀχράντῳ σου Λόγε ὁ ἀπὸ γῆς, πλαστουργήσας μόνος με, καὶ ψυχώσας ὡς Θεός, ζωηρᾶ ἐμπνεύσει σου, αὐτός, οὓς ἐντεῦθεν προσελάβου σῶσον εὐσπλαγχνε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Αγνή Παρθένε τοῦ κόσμου κα- ταφυγή, καὶ στερρὰ ὑπέρμαχε, ἱκεσίαις σου θερμαῖς, ὑπὲρ πάντων πρέσβευε τῶν σέ, κεκτημένων ἐν ἀνάγκαις τεῖχος ἄρρηκτον.

Ἦδὴ γ΄

Ἦχος πλ. β΄

Ὁ Εἰρμὸς.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν

πιστῶν σου ἀγαθέ, καὶ στερεώσας αὐτούς, ἐν τῇ πέτρα τῆς ὁμολογίας σου. (Δίς)

Σπῆχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Ἰσχυὶ δόξης θεϊκῆς, ὁ τῆς γῆς ἐξ ἐσχάτων, ὡς νεφέλαις ἀνάγων, τῶν πιστῶν πρὸς σὲ ψυχάς, οὓς ἐκ περάτων Χριστέ, προσελάβου δούλους σου ἀνάπαυσον.

Σπῆχ. Ἄϊ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγα-θοῖς ἀλισησονται.

Οὐ μόνος εἶ ὁ καθιστῶν, βασι-λεῖς καὶ δυνάστας, καὶ κριτὰς σὺν τοπάρχαις· ὅθεν πάντων ὡς Θεός, αὐτὸς ἐν κρίσει τῇ σῆ, ῥῦσαι τούτους Σῶτερ τῆς κολάσεως.

Δόξα...

Απάσης γῆς ὁ ποιητής, σὺν πρε-σβύταις παρθένοις, καὶ σὺν νέοις ἐφήβοις, οὓς προσελάβου Χριστέ, τῆς αἰωνίου χαρᾶς, καὶ τρυφῆς σου τούτους καταξίωσον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ελπίς τοῦ κόσμου κραταιά, Δέσποινα Θεοτόκε, μὴ ἀπώση τοὺς πόθῳ, σοὶ προστρέχοντας αἰεὶ, ἀλλ' ἱκεσίαις ταῖς σαῖς, πάσης ῥῦσαι ζάλης τοὺς τιμῶντάς σε.

Ἦχος πλ. β΄

Ὁ Εἰρμὸς τῆς γ΄ Ἦδῆς.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ, καὶ στερεώσας αὐτούς, ἐν τῇ πέτρα τῆς ὁμολογίας σου.

Καθίσματα Ἦχος πλ. δ΄

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ὁ τὰ πάντα ποιήσας νεύματι σῶ, τοὺς ἐν πίστει θανέντας Χριστιανούς, πατέρας προπάτορας, πάππους δὲ καὶ προπάππους τε, ἀδελφούς καὶ φίλους, πλουσίους καὶ πένητας, βασιλεῖς καὶ ἄρχοντας, ὁμοῦ καὶ μονάζοντας, ὅπου τῶν Δικαίων καὶ Ἁγίων σου πλήθη, ἀπάντων ἢ οἴκησις, δυσωποῦμεν ἀνάπαυσον, ὡς Θεὸς εὐδιάλλακτος, Δέσποτα Χριστὲ Βασιλεῦ, τῶν πταισμάτων ἄφεοιν παρέχων αὐτοῖς, ὧν ἐξήμαρτον πάντες οἱ δοῦλοί σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ Χήρα ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὤφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, αἰεὶ με ἐξαίρουσα· ὅθεν ὡς ἐκ μέσης, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι· Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα Χριστῶ τῷ Θεῶ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Ῥδὴ στ'.

Ῥχος πλ. β'. **Ὁ Εἰρμός.**

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑφουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμῶν βοῶ σοι· Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου πολυέλεε.

Κοντάκιον Ῥχος πλ. δ'

Τοὺς μεταστάντας ἀφ' ἡμῶν ἐκ τῶν προσκαίρων, ἐν ταῖς σκηναῖς

τῶν ἐκλεκτῶν κατασκήνωσον, καὶ μετὰ Δικαίων ἀνάπαυσον, Σῶτερ ἀθάνατε· εἰ γὰρ ὡς ἄνθρωποι ἡμαρτον ἐπὶ γῆς, ἀλλὰ σὺ ὡς ἀναμάρτητος Κύριος, ἄφες αὐτοῖς τὰ ἐκούσια πταίσματα, καὶ τὰ ἀκούσια, μεσιτευούσης τῆς τεκούσης σὲ Θεοτόκου, ἵνα συμφώνως βοήσωμεν ὑπὲρ αὐτῶν, Ἀλληλούϊα.

Ὁ Οἶκος

Λύτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν, καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με καὶ εἰπὼν μοι· Ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύση, ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον θρῆνον ποιῶντες ὠδὴν τό, Ἀλληλούϊα.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Τῆ 10' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἰούδα.

Σπίχοι

Καὶ συγγενεῖα καὶ χορῶ ἀρχεῖν ἔχεις.

Χριστοῦ μαθητῶν ὧ Ἰούδα, καὶ πάθει.

Ἐννεακαιδεκάτῃ βελέεσιν Ἰούδας θνήσκει.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ζωσίμου.

Σπίχοι

Ψυχὴν ὑπὲρ σοῦ Ζώσιμος θεὶς φιλτάτην,

Εἶφει θανῶν, ζῆ ψυχικὴν ζωὴν, Λόγε.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ζήνωνος.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ὁσίου Παΐσιου του Μεγάλου.

Ἑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνεῖαν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κοιμηθέντων εὐσεβῶς, ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου, οἱ θεϊότατοι Πατέρες ἐθέσπισαν.

Σπῆχοι.

Ἀμνημόνησον πταισμάτων νεκροῖς, Λόγε, τὰ χρηστὰ νεκρὰ σπλάγχνα σου μὴ δεικνύων.

Τὰς τῶν προαναπαυσασμένων ψυχὰς κατάταξον, δέσποτα Χριστέ, ἐν ταῖς τῶν δικαίων σου σκηναῖς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ὁ μόνος ἀθάνατος, Ἀμήν.

Ὁ Εἰρμὸς τῆς η' Ὠδῆς.

Ἦχος πλ. β'.

Λινοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον. «

Ἐκστηθι φρίττων οὐρανέ, καὶ σαλευθήτωσαν τὰ θεμέλια τῆς γῆς· ἰδοὺ γὰρ ἐν νεκροῖς λογίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ τάφῳ σμικρῷ ξενοδοχεῖται, ὃν παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ (Ἦχος πλ. β')

Σπῆχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Σπῆχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ

γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλεν κενούς.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παῖδος αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Ἦχος πλ. β.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμὸς

Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν· ἰλιγγιᾶ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος, ὑμνεῖν σε Θεοτόκε· ὁμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας τὸν ἔνθεον ὑμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προστάτις· σὲ μεγαλύνομεν.

Τὸ Μεγαλυνάριον τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος πλ. β'.

Ἀξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς * μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, * τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον *

καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. * Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν * ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως * Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον

ᾠχος γ'

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς

Μνήμην τελοῦντες πάντων, τῶν κοιμηθέντων ἐν Χριστῷ, καὶ τελευταίας ἡμέρας, μνήμην ποιήσωμεν πιστοί, ὑπὲρ ἡμῶν τε κακείνων, Χριστὸν ἀεὶ δυσωποῦντες.

Θεοτοκίον

ᾠχος γ'

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς...

Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἢ χαρά, Χριστιανῶν ἢ προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ρῦσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

ΑΙΝΟΙ. ᾠχος πλ. β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς

Σπληνὰ Προσόμοια

ᾠχος πλ. β'. Ἡ ἀπεγνωσμένη

Σπῆχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Φοβερόν τὸ τέλος τὸ τοῦ θανάτου, καὶ φρικτὴ ἢ κρίσις ἢ τοῦ Δεσπότη· τὸ πῦρ γὰρ τὸ ἄσβεστον ἠὺτρέπισται ἐκεῖσε, σκώληξ ἀκοίμητος κολάζων, καὶ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων, σκότος ἐξώτερον ὑπάρχει, καὶ αἰωνία δίκη· διὸ κράξωμεν πρὸς τὸν Σωτῆρα· Οὐς ἐξελέξω ἐκ τῶν προσκαίρων ἀνάπαυσον, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Σπῆχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Πάντες οἱ τῷ βίῳ προστετηκότες, δεῦτε ἐν τοῖς τάφοις ἐξεστηκότες, ἐγκύψατε, ἴδετε τοῦ κόσμου τὴν ἀπάτην, ποῦ νῦν τοῦ σώματος τὸ κάλλος, καὶ ἡ δόξα τοῦ πλούτου; ποῦ δὲ ἡ ἔπαρσις τοῦ βίου; ὄντως μάταια πάντα· διὸ κράξωμεν πρὸς τὸν Σωτῆρα· Οὐς ἐξελέξω ἐκ τῶν προσκαίρων ἀνάπαυσον, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Σπῆχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ

Νῦν ἐπὶ τὸν τάφον ὁ ἐπὶ θρόνου, νῦν ὁ ἐν πορφύρα φθορὰν ὑπέδου· οὐκ ἔτι ἐν θρόνῳ γὰρ, ἀλλ' ἐν μνήματι κεῖται, ἴδε, ἐξέλιπε, τὸ βασίλειον κράτος, ἴδε, ὡς ὄναρ, τῶν ἀνθρώπων, παροδεύει ὁ βίος· διὸ κράξωμεν πρὸς τὸν Σωτῆρα· Οὐς ἐξελέξω ἀνάπαυσον, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Σπχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πάντας τοὺς ἐνθένδε μετατεθέντας, ἐπὶ αἰωνίου ζωῆς ἐλπίδι, καὶ βίον ἀλλάξαντας παντοίῳ Σῶτερ τρόπῳ, πᾶσαν κατάστασιν καὶ γένος, καὶ πᾶσαν ἡλικίαν, ἄνδρας ὁμοῦ τε καὶ γυναῖκας, καὶ ἄρτίτοκα βρέφη, ὡς φιλόανθρωπος, ἐν κόλποις τάξον, τοῦ Ἀβραάμ τε καὶ ἐν τόποις ἀνέσεως, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα Πατρὶ... *Ἦχος β'*

Ῥς ἄνθος μαραίνεται καὶ ὡς ὄναρ παρέρχεται, καὶ διαλύεται πᾶς ἄνθρωπος, πάλιν δὲ ἠχούσης τῆς σάλπιγγος, νεκροὶ ὡς ἐν σεισμῷ πάντες ἀναστήσονται, πρὸς τὴν σὴν ὑπάντησιν Χριστέ ὁ Θεός, τότε Δέσποτα, οὓς μετέστησας ἐξ ἡμῶν, ἐν ταῖς τῶν Ἁγίων σου κατάταξον σκηναῖς τὰ τουτων ἐγκλήματα παριδῶν ἀγαθέ.

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον Ἦχος πλ. β'*

Κὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας τὸ πᾶν, ὁ καὶ τοὺς Προφήτας ἐξαποστείλας ἡμῖν προφητεῦσαί σου τὴν παρουσίαν, καὶ Ἀποστόλους κηρῦξαι σου τὰ μεγαλεῖα· καὶ οἱ μὲν, προεφήτευον τὴν ἔλευσίν σου, οἱ δέ, τῷ βαπτίσματι ἐφώτισαν τὰ ἔθνη, Μάρτυρες δὲ ἔτυχον δόξης ἐκ τούτων, καὶ προσβέουσιν ἐκτενωῶς σοι τῷ Δεσπότη, σὺν τῇ τεκούσῃ σε Μητρί. Ἀνάπαυσον ὁ Θεὸς ψυχάς, ἃς προσελάβου, καὶ ἡμᾶς καταξίωσον τῆς

βασιλείας σου, ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας δι' ἐμὲ τὸν κατάκριτον, ὁ λυτρωτῆς μου καὶ Θεός.

Ὁ προεστῶς:

Κοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τὸ

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ῥμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα·

Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Γοὶ πρέπει αἶνος, Σοὶ πρέπει ὕμνος, Σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰς τὸν Στίχον

Σπληνὰ Προσόμοια Ἐκ τῶν τοῦ Θεοφάνους

Ἦχος πλ. β' Ὁλην ἀποθέμενοι

Ἐχων ἀκατάληπτον, τὴν εἰς ἡμᾶς εὐσπλαγχνίαν καὶ πηγὴν

ἀκένωτον, θεϊκῆς χρηστότητος πολυέλεε, τοὺς πρὸς σὲ Δέσποτα, μεταβέβηκας, ἐν γῆ ζώντων κατασκηνώσον, εἰς τὰ σκηνώματα, τὰ ἀγαπητὰ καὶ ποθούμενα, κατάσχυσιν δωρούμενος, τὴν διηνεκῶς διαμένουσαν· σὺ γὰρ ὑπὲρ πάντων, ἐξέχεας τὸ αἷμά σου Χριστέ, καὶ ζωηφόρῳ τιμήματι, κόσμον ἐξηγόρασας.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Νέκρωσιν ὑπέμεινας, ζωοποιὸν ἐκουσίως, καὶ ζωὴν ἐπήγασας, καὶ τρυφὴν αἰδίου, πιστοῖς δέδωκας, θεϊκῆ Δέσποτα, εὐσπλαγχνία μόνε, πανοικτίρμον ἀναμάρτητε ἐν ἧ δεόμεθα, τοὺς κεκοιμημένους κατάταξον, ἐλπίδι ἀναστάσεως, λύσιν τῶν πταισμάτων δωρούμενος, ἵνα διὰ πάντων ὑμνῆταί σου τὸ ἄνομα Χριστέ, καὶ σεσωσμένοι δοξάζωμεν, τὴν φιλανθρωπίαν σου.

Στίχ. Ἀὶ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται.

Ζώντων κυριεύοντα, θεαρχικῆ ἐξουσία, καὶ νεκρῶν δεσπόζοντα, σὲ Χριστέ γινώσκοντες ἰκετεύομεν, τοὺς πιστοὺς δούλους σου, τοὺς πρὸς σὲ τὸν μόνον, εὐεργέτην ἐκδημήσαντας, αὐτὸς ἀνάπαυσον, σὺν τοῖς ἐκλεκτοῖς σου φιλάνθρωπε, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἐν ταῖς τῶν Ἁγίων λαμπρότησι, θελητῆς ἐλέους· ὑπάρχεις γὰρ καὶ σώζεις ὡς Θεός, οὓς κατ' εἰκόνα σου ἔπλασας, μόνε πολυέλεε.

Δόξα Πατρὶ... Ἦχος πλ. β'

Ἄλγος τῷ Ἀδὰμ ἐχρημάτισεν, ἡ τοῦ ξύλου ἀπόγευσις πάλαι ἐν Ἑδέμ, ὅτε ὄφρις ἰὸν ἐξηρεύξατο· δι' αὐτοῦ γὰρ εἰσῆλθεν ὁ θάνατος, παγγενῆ κατεσθίων τὸν ἄνθρωπον· ἀλλ' ἐλθὼν ὁ Δεσπότης, καθεῖλε τὸν δράκοντα, καὶ ἀνάστασιν ἡμῖν ἐδωρήσατο· πρὸς αὐτὸν οὖν βοήσωμεν· Φεῖσαι Σωτήρ, καὶ οὐς προσελάβου, μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου ἀνάπαυσον, ὡς φιλόανθρωπος.

Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον

ᾠχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι

ᾨφθης ἐνδιαίτημα, θεοπρεπὲς Παναγία, καὶ Θεὸν ἐχώρησας, καὶ Θεὸν ἐγέννησας ἀπειρόγαμε, καὶ βροτοῖς ὀρώμενον, ἐν δυσὶν οὐσίαις, ἐν μιᾷ δὲ ὑποστάσει ἀγνή, αὐτὸν δυσώπησον, τὸν μονογενῆ καὶ πρωτότοκον, τὸν σὲ παρθένον ἄμωμον καὶ μετὰ τὸν τόκον φυλάξαντα, ψυχὰς ἀναπαῦσαι, τῶν πίστει κοιμηθέντων ἐν φωτί, ἐν ἀκηράτῳ φαιδρότητι, καὶ μακαριότητι.

Πληρωθέντων τῶν ἀποστίχων ὁ ἱερεὺς λέγει.

Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. ὁ ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἄμην.

ὁ ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἄμην.

Ἀπολυτίκιον

ᾠχος πλ. δ'

Ὁ βάθει σοφίας φιλανθρώπως πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων, μόνε Δημιουργέ, ἀνάπαυσον Κύριε τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα

ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστη
καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... ᾠχος πλ. δ'

Σὲ καὶ τείχος καὶ λιμένα ἔχομεν,
καὶ πρέσβην εὐπρόσδεκτον, πρὸς,
ὄν ἔτεκες Θεόν, Θεοτόκε
ἀνύμφευτε, τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ (τῶν Καθημερινῶν)

Ἀντίφωνον Α'. ᾠχος β'.

Σπῆχ. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι
τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί
σου, Ὑψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Σπῆχ. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωτῷ
τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου
κατὰ νύκτα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θε-
οτόκου...

Σπῆχ. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε,
ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς
ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσο-
μαι.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θε-
οτόκου...

Σπῆχ. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς
ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν
αὐτῷ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θε-
οτόκου...

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θε-
οτόκου...

ΑΝΤΙΦΩΝΟ Β'

Σπῆχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν,
εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο
Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου
σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Σπῆχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν
οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου
σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Σπῆχ. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ
τῆς θαλάσσης, θαυμαστός ἐν ὑψη-
λοῖς ὁ Κύριος.

Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου
σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Σπῆχ. Τὰ μαρτύριά σου ἐπι-
στώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου
πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μα-
κρότητα ἡμερῶν.

Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου
σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ
Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ κα-
ταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν
σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς
ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας,
σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός,
θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἰς ὦν
τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμε-
νος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ
Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'

ᾠχος α'.

Σπῆχ. α'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα
τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ
Σωτῆρι ἡμῶν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν
Ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι.
Ἀλληλουῖα.

Στήχ. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει καὶ ἐν φαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός...

Στήχ. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός...

Μικρὰ Εἰσόδος.

Εἰσοδικὸν

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, φάλλοντάς σοι. Ἀλληλουῖα.

Ἀπολυτίκιον

ᾠχος πλ. δ'

Ὁ βάθει σοφίας φιλανθρώπως πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων, μόνε Δημιουργέ, ἀνάπαυσον Κύριε τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστη καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Νεκρώσιμον

Μνήσθητι Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἡμαρτον, συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος, καὶ τοῖς μεταστάσι, δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Κοντάκιον Νεκρώσιμον

ᾠχος πλ. δ'

Μετὰ τῶν ἁγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Τρισάγιον Ἀποστόλου

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπόστολος

Προκείμενον ἤχος πλ. β'.

Δί ψυχὰι αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀυλισθήσονται.

Στήχ. Πρὸς σὲ Κύριε κεκράξομαι, ὁ Θεός μου.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ Δ' 13-17)

Ἀδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν περὶ τῶν κεκοιμημένων, ἵνα μὴ λυπῆσθε, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. Εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ. Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι, εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου, οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας, ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ Ἀρχαγγέλου, καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ, καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον,

ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι, ἅμα σὺν αὐτοῖς ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις, εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς ἄερα, καὶ οὕτω πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα.

Ἀλληλουῖα. (γ'). ᾠχος πλ. β'.

Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω, καὶ προσελάβου.

Στήχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

*Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου
Εἰς τὸ Ἐξαίρετως*

Ἀξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

*Κοινωνικόν
ᾠχος πλ. β'.*

Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε, καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. Ἀλληλουῖα

*Μετὰ τὴν Θείαν Κοινωνίαν.
Ἀπολυτίκιον
ᾠχος πλ. δ'*

Ὁ βάθει σοφίας φιλανθρώπως πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων, μόνε Δημιουργέ, ἀνάπαυσον Κύριε τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστη καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ᾠχος β'

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνεσεῶς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν Σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἁγίων μυστηρίων Σου. στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην Σου. Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (τρὶς).

*Εἶτα Ἀλλάσσονται τὰ Τροπάρια·
ᾠχος δ'.*

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὰς ψυχὰς τῶν δούλου σου, Σῶτερ, ἀνάπαυσον, φυλάττων αὐτὰς εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν, τὴν παρά σοί, φιλόανθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβὰς εἰς Ἄδην, καὶ τὰς ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων, αὐτὸς καὶ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀφράστως κυήσασα πρέσβευε ὑπὲρ τοῦ ἐλεηθῆναι καὶ συγχωρηθῆναι τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

καὶ ἄρχεται

τὸ μνημόσυνον τῶν Κεκοιμημένων ὡς
ἐξῆς:

Ὁ ἱερεὺς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός,
κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά
σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ μα-
καρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀνα-
παύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι
ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοι-
μημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χρι-
στιανῶν βασιλέων, πατριαρχῶν,
ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων,
ἱεροδιακόνων, μοναχῶν καὶ πά-
ντων τῶν προπατόρων, πάππων,
προπάππων, γονέων, συζύγων, τέ-
κνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν
ἡμῶν, τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περά-
των τῆς οἰκουμένης τελειωθέντων.
Καὶ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ (καὶ
μνημονεῦει ὀνομαστικῶς τῶν κε-
κοιμημένων ὑπὲρ ὧν τελοῦνται
μνημόσυνα) καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχω-
ρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα
ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον».

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον(γ').

Ὁ ἱερεὺς· Ὅπως, Κύριος ὁ Θεός,
τάξῃ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δί-
καιοὶ ἀναπαύονται.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ ἱερεὺς· Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν
βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· καὶ ἄφε-
σιν τῶν ἑαυτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ
Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ
Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν·

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πά-
σης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον κατα-
πατήσας, τὸν δὲ διάβολον καταρ-
γήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δω-
ρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυ-
σον καὶ τὰς ψυχὰς πάντων τῶν
ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς
οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς
ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων,
πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱε-
ρομονάχων, ἱεροδιακόνων, μονα-
χῶν καὶ πάντων τῶν προπατόρων,
πάππων, προπάππων, γονέων, συ-
ζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγ-
γενῶν ἡμῶν, ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν
τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως,
ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στε-
ναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ'
αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ
διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρω-
πος Θεός, συγχώρησον, ὅτι οὐκ
ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται καὶ
οὐχ ἁμαρτήσῃ· σὺ γὰρ μόνος
ἐκτὸς ἁμαρτίας ὑπάρχεις· ἡ δικαι-
οσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν
αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ
καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κε-
κοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων
χριστιανῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν
σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ
παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ
σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς· Ἀιωνία σας ἡ μνήμη,
ἀξιωμακάριστοι καὶ ἀείμνηστοι
ἀδελφοὶ ἡμῶν. (γ').

Ὁ ἀρχορός· **Δ**ιωνία ἡ μνήμη (γ').

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε, ἐλέησον.

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην. Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην. Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον. Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων δυνάμεων ἁσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ)· τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

ΙΕΡΕΥΣ: **Δ**ι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἄμην.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων

Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη

στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου

Κουλούρας Βέροιας.